

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Naročajte, berite in širite naše liste!

Božične misli.

Rojstvo Kristusovo je v vesoljni zgodovini človeštva mejnik dveh različnih dob, ki izkazuje tako protivne znake, da mora vsak zgodovinar vprašati: Kaj je pred blizu dvatisoč leti izpremenilo lice zemlji? Katera je tista sila, ki je tačas pomladila človeštvo ter mu dala novih ciljev, novo razvojno smer? Od tačas ima človeštvo novo vero, novo modroslovje, novo umetnost, novo kulturo, nove socialne ideale in tvorbe, novo ljubezen. Kdo more to tajiti? Kdo tega ne vidi? Kdo bi tudi ne priznal, da je prva božična noč, ki je pred blizu 1900 leti razširila skrivnostno svetlobo čez betlehemske planjave, položila kal pre-rojenja v človeško družbo? Tista sveta noč je dala narodom zaželenega novega kralja, kralja-odrešenika, čegar kraljestvo nima nikoli razpasti. Nebeški duhovi so s petjem v višavah razglašali geslo pravkar rojenega kralja: Slava Bogu — mir ljudem!

Kristus se je rodil na svet, da postavi tukaj vesoljno kraljestvo, ki ne rabi samo materialnih sredstev, marveč duhovna sredstva, zlasti pa mu je cilj čisto duhovna blaginja: slava božja in dušni mir ljudi. Bolj vzvišenega cilja ni moči najti. A ta cilj je bilo mogoče uresničiti le z odrešenjem človeštva. Zato je duhovni kralj narodov tudi njih odrešenik.

Odrešenja je potreboval svet, ki je ječal v temi in bedi paganstva, in tudi hrepenel je po njem. Grozne so bile umske in npravstvene blodnje malikovavcev. Namestu večnega, vsemogočnega Stvarnika so po božje častili stvari, ali dela svojih rok: lesene, kamenite, kovinske malike. Če je bila v paganskem umu taka noč, kak leden mraz je moral biti v paganskih srcih! Kje je bilo zaupanje v božjo pomoč? kje v neznosnem trpljenju tolažba na posmrtno povračilo? kje ljubezen in sočutje z bližnjim? Ali je

čuda, da so bile socialne razmere naravnost grozne: na eni strani gospodarji z neomejeno oblastjo, na drugi pa sužni, zgolj orodje v gospodarjevih rokah, brez človeških pravic.

Ni bilo dovolj, da je Kristus Odrešenik razsvetil um z gotovo resnico, da je dal zgled krepostnega življenja: to ni bilo dovolj tako globoko padlemu človeštvu, ki ni imelo več zaupanja v svojo npravstveno silo. Človeštvo je rabilo nadnaravne milosti, da se zopet povzpne do izgubljenega človeškega dostojanstva. In to milost je dal Kristus; in kakor malce kvasu prekvasi veliko množino testa, tako je odrešenikova milost prenovila lice in srce človeški družbi.

Bog je zopet dobival dolžno čast, ker so ga ljudje zopet spoznavali in molili. Templi in sohe malikov so padale, a krščanski altariji so se dvigali. Krvave paganske daritve, omadeževane z grdimi zločini, so nehale, a od vzhoda do zahoda se je jel darovati nekrvavi brezmadežni dar božjega Jagneta. Kdo more preceniti preobrat, ki se je izvršil v srcih človeških. Tam je vzcvetela rdeča ljubezen, ozelenelo upanje, zablestela čistost. A predrugičilo se je tudi lice družbe. Izginile so ločilne stene med narodi in stanovi, sužnjom so se razklenile verige: zavladovalo je bratoljubje in ljudomilo sočutje.

Ta je bil učinek prvega Božiča. Njegov veličajni uspeh je največji dogodek v razvoju človeštva. Sami vase zaljubljeni modrijani so že večkrat menili, da lahko iztrgajo človeštvu božične darove, ki jih je prinesel na svet Odrešenik, ter da jih nadomeste z boljšimi. A varali so se vselej. Vsi npravstveni nauki posvetnih učenjakov, v kolikor so ljudem v korist, so le posnetek Kristusovih nauk; če je kdo z nasprotnim naukom prišel, ni prinesel sreče, marveč nesrečo osleparjenim ljudem.

Tudi dandanes ostane še najvišji ideal sreče in resnice za človeštvo: uresničiti Kristusove nauke in zglede s pomočjo njegove milosti. »Omnia restaurare in Christo«: vse obnoviti v Kristusu, je geslo sedaj vladajočega papeža, in to geslo prinese popolno odrešenje človeštvu, čim se popolnoma uresniči.

kor Materi sedem žalosti, ko je stala pod križem lastnega sina. A ona je stala pod križem na veliki petek, nocoj pa je sveti večer!

»Nocoj je sveti večer in v gorkozakurjenih sobah se topijo ljudem srca v blaženi radosti! — Ko bodo videli najino bedo, se naju morajo usmiliti, če se pretaka le kaplja krvi po njihovih žilah. — In morda pride tudi on in se spomni minolih dni, in ker je nocoj sveti večer, zasije morda v njegovem očesu žarek kesanja in usmiljenja«. —

In šla je beraška Reza s hčerko v svetovečerni mraz s šklepetajočimi zobmi in z upanjem v srcu. Sedla je na vogel koder so hodili ljudje k polnočnici.

Prihajali so mimo in metali drobčinice svojega izobilja v raztrgan predpasnik. — Tu in tam je kanila vroča solza usmiljenja, porojenega v veseli zadovoljnosti svetovečerne noči iz lepega očesa na mrzli sneg in se strčila v ledeno kapljo. Tako so hiteli ljudje k polnočnici, metali v beraški predpasnik neznatne drobtine in sejali v sveto noč ledene solze.

Sodelovati za ta cilj, je naloga vseh dobrih ljudi. Širite slavo božjo, širite mir med ljudmi, to je delo, vredno najplemenitejših značajev. A eno brez drugega ni mogoče. Ni mogoče, da bo mir med ljudmi brez Boga. Dokaz temu je paganska doba pred Kristusom. Ona je bila brez Boga, pa tudi brez miru. Dokaz temu so tudi novodobne stranke socialistov liberalcev — oni nimajo miru, da, oni žive od sovraštva, ki ga sejejo med razne sloje in narode človeštva. Mi pa se držimo Boga, zato imamo mir, tisti mir, ki presega vsak občutek, in ki ga radi čuvamo — če treba — tudi z bojem.

Nabava krmil in državna podpora.

Dolgo časa je že od tega, od kar so se »Kmečke zveze« na Goriškem začele baviti s skupno nabavo sena. Ko so bili podatki nabrani, je stvar prevzela »Goriška zveza« ter stopila v dogovor z dunajsko osrednjo zvezo gospodarskih združenj. Ker pa je deželni odbor sam začel od svoje strani tudi enako akcijo, je »Goriška zveza« dogovorno vse prepustila deželnemu odboru. To pa radi tega, da bi bilo vse postopanje bolj enotno in da bi deželni odbor nakupil seno in druga krmila, ki bi bila cenejša, če bi jih eden kupil več skupaj, ko pa če bi jih kupila dva po malo množino.

Cena krmilom pa so bila taka, da bi je naš kmet ne bil zmogel, ako bi država ne bila dala svoje podpore. Šlo se je tedaj za to, da se izposluje takojšnja državna podpora. Danes smo v položaju, da je sicer po dolgem obotavljanju in zavlavljanju od strani vlade, vendar dovoljena izdatna podpora.

Da se je ta podpora izposlovala še le sedaj, je zakrivila v prvi vrsti prva politična inštanca. Naš državni poslanec g. Josip Fon se je že po leti trudil, da bi politična oblast poslala na Dunaj svoje poročilo in povedala, da bo naš kmet pod vrednostjo moral prodati svojo živino, ako vlada ne priskoči na pomoč. A vkljub drezanju od strani poslanca Fona se je politična inštanca zganila

Skoraj bi se bila vzveselila beraška Reza svojega vspeha, ko je zajokala ob njej maia Rezika.

»Kaj ti je Rezika?« —

»Mraz je, mama, idive domov!« —

»Ne še, Rezika, sedaj bodo prihajali ljudje, še malo potrpi!« —

Jaz jih ne morem gledati teh ljudi, vsi so veseli, jaz pa se ne morem smejati, — mraz je, zaspana sem in lačna.«

Prihajala je nova gruča toplooblečenih ljudi, z zadovoljnostjo komodnega življenja na licih, s svetovečerno poezijo v srcu.

»Mama, ali bove me dve vedno trpele gladu in mraza?«

Ko je Reza zapazila prihajajoče ljudi se ji je rodila pregrešna misel v srcu in odgovorila je kratko:

»Na večne čase!« —

Z bridkim plačem, polnim obupa je zaplakala lepa Rezika. —

Prišleci so s pomilovanjem občudovali plakajočega angelja v sveti noči in bogato obdarovali zavržene matere zavrženo hčer.

Skesala se je mati svoje krute brez-

še le čez dva meseca in je poslala svoje poročilo. A to poročilo je bilo tako pomanjkljivo, da je poljedelsko ministerstvo sredi novembra izjavilo, da na podlagi tega poročila ni razloga za podelitev podpore. Bila je resna nevarnost, da vsa podpora pade v vodo!

V tem trenutku se je obrnil poslanec Josip Fon z načelnikom »Slovenskega kluba« dr. Šusteršičem na najvišje upravno mesto, ki je odločilo, naj poljedelsko ministerstvo zahteva od namestništva v Trstu novega poročila. Namestništvo v Trstu je v resnici hitro in točno poročalo, za kar gre vse priznanje namestniku Hohenloheju in pa hvala poslancu Fonu, ki je osebno interveniral pri namestništvu ter je poučil o resnosti položaja v deželi.

Na podlagi tega ugodnega poročila je poljedelsko ministerstvo zahtevalo od finančnega, naj mu nakaže potrebno vsoto. Poslanec Fon je opetovano radi tega bil tudi v finančnem ministerstvu, ki je konečno dovolilo podporo.

Ako se prašamo danes, kje je krivda, da se ni poprej izposlovala podpora, moramo reči, da je tega kriva nemarnost in brezbriznost prve stopinje politične oblasti. Danes bi celo lahko navedli v tem oziru druga, zanimiva fakta; a molčimo še, ker pride — čas. Glavna stvar je, da je podpora tu! Kolik je znesek, ni še znano; vendar pa je dobil poslanec Fon z ago to v ilo, da je precejšen.

Pozivljamo torej naše kmete, naj se nemudoma obrnejo do deželnega odbora, ako rabijo seno. Poslancu g. Fonu pa priznanje in hvala za trud in prizadevanje, ki ga je imel, da je dosegel državno podporo vkljub raznim oviram in težkočam. Hvala pa tudi »Kmečkim zvezam« in »Goriški zvezi«, ki so se začele baviti z nabavo sena in prve dale g. poslancu potrebnih podatkov.

Za izprijeno mladino.

Članek dolgoletnega vzgojitelja.

I.

Poboljšajmo izprijeno mladino! Naši narodni nasprotniki Italijani se trudijo, da bi nam odtujili in poitalijančili naše otroke. V ta namen ne štedijo z denar-

srčnosti, ki se je porodila zgolj iz obupnega pohlepa, in tolažila je hčerko:

»Ne plakaj, Rezika! Glej, denarja sve dobile mnogo in obogatele sve«. —

In hčerka, ki še ni videla toliko denarja, je mislila, da leži celo bogastvo pred njo. — Ozrla se je v okno na nasprotni strani, kjer je bilo razstavljeno bogatookrašeno božično drevesce. Par krat je bila šla prej z materjo mimo in z velikim poželjenjem je gledala zlate orehe in cukrene angelje. Prihajali pa so takrat mimo gospodje z rdečeličnimi otroci; ti so postajali pred oknom, gledali, zaprosili in če ni to nič izdalo, glasno zaplakali sredi ulice. In dobri papanček je stopil v prodajalno in zadovoljil sitnega sinčka. — Prej ni niti mislila na to, a sedaj, ko je zrla pred seboj neizmerno bogastvo, si je zaželela cukrenih angelčkov, pozlačenih orehov in sladkih potic, rozinovitih in orehovih. — Mati, ki je uzrla njen pogled, je čitala iz njenih oči vse njene želje in vedela je, da se boji prositi. —

(Dalje prih.)

LISTEK.

Beraške Reze sveti večer.

Črtica. Spisal Vjačenka Osječan.

Prišla je sveta noč v vsej svoji prelesti. Zagorele so zvezde na nebu in po zamrzlem snegu se je zaiskrilo, kakor bi bil na gosto posut z dragulji. Prišla je sveta noč s svojo tiho poezijo in v toplozakurjenih sobah so se topila blagim ljudem in zakrknjenim grešnikom srca v sveti radosti in v mirni zadovoljnosti, ki jo je rodilo komodno blagostanje. Prišla je sveta noč, zavita v leden plašč in z žvižgajočim bičem v roki. Zažvižgalo je skozi špranje in reveži so čutili ledeni bič, kakor bi jim oster nož rezal skozi kite in kosti. —

Zbudila se je beraška Reza iz svoje otopele brezmiselnosti in se ozrla na na malo Reziko, ki je od mraza šklepetala z zobmi in se od glada grizla v drobni ustni. Zazrla se je v njene globoke oči in v krasen profil njenega marmornatega obrazka, kakor bi se zamislila v davnominoletne dni, in v duši ji je bilo ka-

jem, ki bi ga sicer lahko bolje obrnili, ko bi ga obrnili za poboljšanje izprijene mladine, ki je imajo dosti oni, pa tudi mi. Ni se čuditi italijanskim liberalcem, ti so povsod enaki in slepi za pravico in pravo ljudsko korist, pa čuditi se je drugim italijanskim možem, ki se čutijo katoličane, da svoj denar zametavajo v prospeh grde krivice, to je iznarodovanja slovenskih otrok, ko imajo vendar cele trume pokvarjene lastne mladine, za katero pa nič ne store; pustijo jo, da se čedalje globokeje pogrezuje v hudobiji. Če hoče „Lega nazionale“ svojemu narodu res dobro, naj obrne svoj denar v napravo prepotrebni poglobljenevalnic, ne pa potujčevalnic, ker to in nič drugega so njene šole. — A naši italijanski sodeložani še niso spoznali, da odpadnik, bodisi narodni ali pa verski ni zanesljiv človek in ne dela nikdar časti onim, ki so ga k odpadu pripravili. — Prebiraje nove knjige „Družbe sv. Mohorja“ sem posebno pazljivo prečital v koledarju spis: „Zanemarjena in sprijena mladina, skrb za njo in sirotinski sveti“. Ta imenitni spis naj bi gg. župani, njihovi svetovalci, pa tudi drugi možje skrbno prebirali, potem naj bi se posvetovali, kaj naj se hitreje ko mogoče ukrene, da se povodenj izprijenosti mladine vstavi. Pred vsem bi bilo treba dobrih zavodov za poboljšanje izprijene mladine; ker pa teh še ne bomo tako hitro dobili, je treba vsaj storiti, kar se kmalu lahko stori.

Pred vsem je skrbeti za to, da mladina ne dobi v roke slabih časopisov in knjig, ki so prvi vzrok sedanje podivjanosti. — Naj se nikdar ne dovoli nedorastli mladini zahajati med odrasle ljudi in v njih družbe, bodisi že doma ali v gostilni. — Mladino je treba strogo nadzorovati, posebno po mestih in večjih krajih, kadar je prosta in sama sebi pripuščena.

Politični pregled.

Državni zbor.

Posl. zbornica je imela v soboto svojo zadnjo sejo. Dovolila je proračunski provizorij ter obravnavala zakon o znižanju sladkornega davka. — Gospodsk. zbornica je 21. t. m. dovolila provizorij in izročila odseku načrt zakona o znižanju sladkornega davka.

† Grof Schönborn.

Umrli je predsednik upravnega sodišča grof Schönborn, mož, čegar geslo je bila pravičnost. Bil je vzor pravega avstrijskega patriota. Pogreb se je vršil 23. t. m. ob veliki vdeležbi. Cesarja je zastopal nadvojvoda Leopold Salvator. Navzoči so bili vsi ministri.

Zasedanje delegacij.

Socialni demokrat Nemeč je izjavil v delegaciji, da socialni demokratje odklanjajo proračun. Poljski delegat Glabinski izjavi, da Poljaki glasujejo za proračun. V daljšem govoru nato protestira proti izgonu Slovkov iz Prusije in proti pruski razlastitvi postavi. Zunanji minister Aerenthal obžaluje, da se je Glabinski vmešaval v zadeve tuje države. Klofač se pridruži Glabinskemu protestu. Hoffmann - Wellenhof seveda zagovarja Prusijo. Kramar izjavi, da izziva ravnanje s Slovani v Nemčiji avstrijske Slovane, da zavzamejo stališče. Pacher ugovarja vmešavanju v zadeve Nemčije. Delegacija je odobrila računski provizorij, nakar je bila seja zaključena. Odseki prično zborovati 8. januarja. Po obisku Pulja 20. januarja bo zopet zborovala delegacija.

Ogrska delegacija je odobrila začasni skupni proračun za prve tri mesece leta 1908.

Morilec Sarafova mrtev.

Morilec Sarafova Penico, so hoteli aretirati v nekem vlakcu blizu Bukarešta. A mož je skočil skozi okno in kolesje ga je zmečkalo.

Kulturni boj na Francoskem.

Francoska zbornica je po dolgi in burni razpravi odobrila s 354 proti 177 glasovom postavo o pripadanju cerkve-

nega premoženja. Nova postava izpopolnjuje tatinsko postavo iz leta 1905 o ločitvi cerkve od države na Francoskem.

Naročajte, berite in širite „Gorico“!

Darovi.

Za „Šolski Dom“.

Našemu upravnistvu je došlo: Namesto voščil za praznike in novo leto M. Poveraj 5 K. Ant. Bratina, vikar v Kostanjevici 10 K, (za božičnico v „Šol. Domu“ 5 K, za „Alojzijevešče“ 5 K).

Za božičnico v „Šol. Domu“.

Dr. Pikel 5 K. Josip Mašera, vikar 10 K. Karol Drašček, pekovski mojster 600 kolačev. Jakob Gril, pekovski mojster 100 kolačev.

Načelnistvo „Šolskega Doma“ je prejelo: Dr. Ferdinand Terkuč, c. kr. notar 48 K, gospa Marijana Terkuč 24 K.

Novice.

Vesele božične praznike želita vsem prijateljem, čitateljem in naročnikom uredništvo in upravnistvo.

Na delo! Časopisje je velika kulturna sila. Tega se naši nasprotniki — žal — mnogo bolje zavedajo, ko mi. Ko bi bilo pri nas le eno desetino tistega navdušenja pri razširjenju dobrih, poštenih listov, kakor imajo n. pr. socialisti pri razširjanju slabega časopisja, bi bile postojanke naše stranke nepremagljive. Pred kratkim so socialisti v Berlinu ustvarili takozvano „rdečo nedeljo“, t. j. vsi organizirani socialisti so se ponudili, da kolportirajo v družine en milijon iztisov strankinega glasila na ogled ter obenem pobere naročnino. Vsled tega je strankino glasilo dobilo več tisoč novih naročnikov na en dan! Berolinske tovariše posnemajo češki sodrugi, Praški češki socialni demokratje so sklenili praznovati božične praznike izključno le z razširjanjem svojega glasila „Pravo Lidu“. O Božiču bodo socialisti kar preplavili Prago s svojim veri sovražnim glasilom. Agitatorji imajo določene posamezne hiše in družine, v katerih bodo agitirali. Strankino vodstvo samo vodi vso agitacijo. Podobno delajo drugod in tudi pri nas. In mi? Kako malo smisla je pri nas za važnost močnega časopisja. Sicer je zadnje čase nekoliko boljše; a za svojimi nasprotniki smo mi še daleč zadaj. Najvažnejša opora listu in uredništvu so dobri, zanesljivi dopisniki in plačujoči naročniki. Zato na delo sedaj o Božiču. Naša društva in somišljenike prosimo, naj se nemudoma lotijo dela ter naj obrnejo ves svoj prosti čas v to, da bo naše časopisje dobilo čim več novih, plačujočih naročnikov. Ali naj gledamo, kako zanaša nasprotno časopisje med naše ljudstvo slabe nauke, ki podirajo krščanski temelj? Ako se ne vzdramimo in ako bomo spali dalje, bomo nekega dne doživeli razočaranje: sadove našega lastnega dela in truda bo povodenj nasprotnega časopisja odnesla v drugi protikrščanski tabor! Torej na delo! Preverjeni smo, da naš poziv ne bo zaman!

Poslanec dr. Gregorčič je vložil na vlado interpelacijo radi saniranja okrajnih financ na Goriškem. Interpelacijo priobčimo.

Poslanec Fon je stavil v državnem zboru tudi predlog, ki govori za naše krčmarje. Predlog namreč zahteva, naj bo od užitinskega davka prosto ono vino, ki ga krčmar rabi za se, za svojo družino in za svoje delavce.

Kanalski dekan je postal preč. g. Berlot, župnik na Vogerskem. Čestitamo!

Liberalci in delegacije. Volitev delegacij liberalcem ni po volji, ker ni izvoljen Strekelj. Zato se zaletavajo v naša dva poslanca, češ, da sta kar tako prepustila delegacijski mandat Lahom. To

pa ni resnica, kakor tudi ni resnica, da bi se bili združili vsi trije laški poslanci proti našima dvema. Res pa je, da je odločil žreb med dr. Gregorčičem in Fonom na eni ter Faiduttijem in Bugattom na drugi strani. Če bi bili naši pritegnili Strekelja, bi bili Lahi poklicali tudi Maranija in razmerje bi bilo isto. Če se „Soča“ jezi radi tega, ker ne pride v poštev Strekelj, svobodno ji! Doslej je še povsod bila navada, da so se delegatje volili iz večine in ne iz manjšine. Če „Soča“ drugače piše, je to le znamenje, da ji je strast zmedla že vse — sicer ne ravno obilne — možnosti.

Gospodarska akcija vlade za Primorsko. — Z ozirom na našo tozadevno notico v eni zadnjih številc dostavljam po poročilu naših poslancev gg. dr. Gregorčiča in Josipa Fona, da namerava vlada sklicati začetkom prihodnjega leta komisijo, pri kateri naj se določi, kako bi se najuspešnejše pomagalo našemu ljudstvu. Najbrže predloži vlada komisiji svoje načrte. Kakor naravno, bodo tudi naši odposlanci prijavi vladni želje in zahteve ljudstva. V komisijo bodo poklicani državni poslanci, zastopniki dež. odborov, okrajni glavarji in najbrže tudi drugi poznavalci razmer in potreb ljudstva. Opozarjamo naše ljudi, da se pravočasno zganejo ter sporoče svoje potrebe našim državnim poslaneem. — Ker pa nevemo, koliko sredstev ima vlada določenih za Primorsko, ne moremo tudi soditi, koliko uspeha bo imela ta akcija.

Županstva in zastopniki občin poprašujejo, bi li ne bilo mogoče dobiti državne podpore za nakup in vzdrževanje bikov, ki si jih morajo po novem deželnem zakonu nabaviti občine. G. poslanec Josip Fon je bil radi tega pri poljedelskem ministerstvu kjer so mu rekli, da za sedaj sicer še ne vedo, ali in koliko podpore bi se utegnili podeliti, da pa naj občine le vložijo dotične prošnje ter da se bo vlada na nje ozirala, v kolikor bo sredstev na razpolago. Z ozirom na to opozarjamo občine, naj vlagajo prošnje na namestništvo v Trst naravnost, ali pa naj jih pošljejo poslancu g. dr. Gregorčiču, ali g. Jos. Fonu.

Bojkot Slovincem je proglasil judovski „Corriere“. Na pomoč kliče vse goriško italijanstvo, naj noben Italijan ne gre več kupit k Slovincem ter grozi s posledicami onim Lahom, ki bi se tako pregrešili, da bi prestopili prag slovenske trgovine. Ne vemo, koliko so drugi Italijani odgovorni za pisanje tega iredentovskega glasila; to pa vemo, da ne bo njim v korist, če začne Slovinci izvajati ono geslo napram Italijanom, ki ga „Corriere“ priporoča proti Slovincem. — Kakor se kaže, hočejo judovski iredentariji na vsak način zopet pripraviti Slovence do tega, da bodo začeli odkrit bojkot proti Lahom. Bomo videli, kako ponižni bodo postali ti laški prenapeteži, ko bodo zopet cela vrsta laških trgovcev šla na boben. Preverjeni smo, da se bodo Slovinci odselej tem krepkejšje oklepali gesla „Svoji k svojim!“ Proti takemu počenjanju od strani judovsko-liberalnih Lahov ni in ne sme biti drugega odgovora!

„Slovenski učitelj“. — Vse ude „Društva krščansko-mislečega učiteljstva“ prosimo, da se z novim letom naroče na društveno glasilo „Slovenski učitelj“, oziroma da ga obdrže, ko ga z novim letom dobé na ogled.

Seja S. K. S. Z. bo v petek ob 6h zvečer.

Ovacije ozdravelemu cesarju. — Po svoji bolezni se je cesar v soboto peljal na prosto povodom sprejema delegacij na dvoru. Dunajska občina je priredila tem povodom cesarju posebne ovacije. Dunajska društva in veteranci so pozdravljali cesarja, ceste so bile okrašene z zastavami.

S. Gregorčiča „Poezije“ bodo prejeli člani Družbe sv. Mohorja že prihodnjo jesen 1908. Že danes pa moramo

opozoriti rojake na to knjigo, ki bo tako lepa, kakor ni bila še nobena knjiga slovenskih pesmi. Obsegala bo 12 pol večje oblike (na pr. kakor je „Pamet in vera“) in bo imela 40 lepih izvirnih slik, večinoma na celi strani. Zasnoval in izdelal jih je domači umetnik, akad. slikar Anton Koželj, pesmi pa je izbral naš dični pesnik Antcn Medved; njegovo ime nam je porok, da je nabral na pisani livadi poezij goriškega slavca res najkrasnejše in najbolj duhteče cvetke, tembolj, ker je smel izbirati čisto posvojem okusu. Knjigo bode krasila tudi podoba rajnega pesnika s posnetkom njegovega lastnoročnega podpisa in s posnetkom rokopisa krasne pesmi: „Mojo srčno kri škropite!“ — To lepo knjigo prejmejo Mohorjani z ostalimi družbenimi knjigami vred; kdor jo želi vezano, naj doda letnini za preprostejšo vezavo z rdečo obrezo še K 1—, za elegantnejšo vezavo z rdečo obrezo pa še K 2—. Kar bode še ostalo izvodov te knjige v zalogi, se bodo prodajali po sledečih cenah: Navadna izdaja: za ude: broš. K 3—, v prt vez. z rdečo obrezo K 4—; za neude in po knjigarnah: broš. K 4—, v prt vez. z rdečo obrezo K 5-20. Elegantna izdaja: za ude: broš. K 4—, lepo vez. z zlato obrezo K 6—; za neude in po knjigarnah: broš. K 5-40, lepo vez. z zlato obrezo K 7-80. — Nadejamo se, da od prihodnje jeseni naprej ne bo slovenskega salona, niti police v slovenskem kmetskem domu — brez „Poezij S. Gregorčiča“, ki se mora umiliti vsakemu slovenskemu srcu. — Opozarjamo pa tudi na to, da zakasnelcem s to knjigo z drugimi vred za 2 kroni v jeseni 1908 ne bomo mogli postreči. Zato naj se vsak pravočasno oglasi za ude, kdor hoče biti deležen te knjige za navadno udnino 2 kron.

„Slovenska dijaška zveza“ se obrača na vse njeni misli in njenemu delu prijazne kroge s prošnjo, da podpro društvo pri narodno-izobraževalnem delu. Mlada generacija hoče pokazati, da ima dovolj zmisa za katoliški kulturni preporod in za poglobitev idej, ki so kot pomladna sapa zavele čez slovensko zemljo. Pomagati nam pa morajo prijatelji. Pri srcu so nam bratje, ki se bore s tujcem za ped svoje grude. Zlasti na Koroško hočemo obrniti pozornost in ondi ustanoviti knjižnico. Vemo, da ima marsikateri prijatelj lepih knjig, ki bi jih ljudstvo bralo z veseljem in koristjo. Vsakdo, ki mu je pri srcu ljubezen do zatiranega brata, naj se zgane. Vsprejemajo se tudi denarne podpore za knjižnice, zlasti pa za izobraževalno delo na Koroškem. Častita duhovščina, prijatelji, laiki in somišljeniki, bogoslovci in srednješolci, agitirajte in zbirajte! Knjige naj se blagovoljijo pošiljati na naslov: Ferdo Merala, cand. iur. Ljubljana, Sv. Petra cesta 30, denarni prispevki pa na društvenega blagajnika Franceta Logarja, stud. iur., Gradec, Univerzitat. — Za odbor „S. D. Z.“: iur. Ivo Česnik, t. č. predsednik; iur. Fran Kovač, t. č. tajnik.

— Ne v Ameriko! Rafaelova družba naznanja:

1. Ako imaš doma zemljo in nič dolga, ne hodi sedaj v Ameriko.
2. Ne veruj agentom, da je dosti dela, narobe, dela je sedaj malo.
3. Vzrok, da ni dela, je denarna kriza v bankah S. Z. D.
4. Plača je 1 (eden) dolar na dan in hrana.
5. Delo, in to le nasladovnih plantajah dobe krepki poljedelci; delo je namreč težavno radi blatnih tal.
6. Rokodelci ne dobe dela, ako ne znajo malo angleško in se ne vpišejo v „United-Workman“, t. j. v „delavske zveze“. Navadna vstopnina znaša 100 K.
7. Avstrijski denar ima tu malo valjave, ako ni zlat. Za ameriški dolar treba dati mesto 4-94 K, do 7 K.
8. Ako vam tedaj agentje govore, da bodete menjali denar lahko na parniku, ne verujte. Parobrodni komisariji namreč ne morejo tega storiti.
9. Ako bi kdo vendar šel, naj ne plača sem več ko 170 K.
10. Kdor ne zmore toliko denarja, naj ne dela menic agentom.

11. Kdor nima pri sebi 50 K, tega državna ameriška komisija ne pušča na suho.

12. Dečki, koji so tudi prešli 16 leto, se ne puščajo izkrcati, ako so brez spremljevalca: bodisi starejši brat (čez 54 let star) ali oče.

13. Deklice sploh ne puščajo na suho brez spremstva, ali ako niso pisмено poklicne, ne od tu bivajočih družin. Deklet je veliko potreba in dobivajo dobre plače.

14. Najlažje dobe službo in pobiljša so mesta na farmah za mladenaj-ročene.

15. Najbolje pa je tu za one, ki bi kanili se stalno naseliti z družino.

Ta navodila smo dobili od svojega zaupnika v Ameriki, zato prosimo, da jih vzame občinstvo na znanje. Slovensko časopisje naj to ponatisne.

Ivan Tul,
kaplan pri Novem Sv. Antonu
v Trstu, zaupnik družbe sv.
Rafaela za slovenski odd.
v Trstu.

Opazka. Trud in trošek za izse-ljenje se množi dan na dan, zato se uljudno priporočamo za podpore.

— K protestantom je prestopil bivši gorjanski kaplan Cepuder ter se je v soboto v Gradu civilno poročil z neko Švedkinjo, s katero se je spoznal na Bledu in ki ga je izvabila za sabo. Cepudra imajo namenjenega za pastora na Bledu, pa bo težko kaj iz tega, ker je tam preveč takih, katerim je ta „pa-stor“ — denarje odnesel. Ker je stvar že pri sodišču, bodo pač mnogoštevilni upniki gledali, da rešijo, kar se da, od luterskega pastora.

— Protestantovski pastor je pre-stopil na Sv. Gori v katoliško cerkev. Suhe veje odpadajo od debla katoliške cerkve, a na njej poganjajo zato nove, nepokvarjene mladike. Drevo življenja ne pade...

— Za ohranitev oglejske bazilike. Društvo za ohranitev oglejske bazilike sklicuje na 27. t. m. ob 3h popoldne v knez nadškofijsko palačo redni občni zbor. Dnevni red: Pozdrav od strani predsednika; Poročilo tajnika o delovanju društva; Poročilo blagajnika; Poročilo predsednika o načrtu za delovanje; Vo-litev 2 preglednikov in odobrenje rač-unov; Súčajni predlogi. Sklepa se zab-solutno večino navzočih glasov. Od-borniki se volijo z relativno večino. Pod-porni člani (ki plačujejo manj ko 3 K) se lahko udeležijo občnega zbora in de-bate; a nimajo volilne pravice, ne pra-vice voljen biti v odboru.

Potres so čutili pretekle dni po ne-katerih krajih na Vipavskem in Kanalskem.

— Potres. — Dne 16. decembra t. l. ob 1/8. zvečer so slišali v Kron-bergu pri Gorici precej močan potres s trikratnim sunkom. Slišal se je tudi pod-zemeljski grom.

— Roparski napadalec prijet. Pri Voloskem so v nedeljo orožniki prijeli nekega Marka Rogoviča iz Sinja v Dalmaciji, ki ima na vesti več roparskih napadov, med temi tudi onega na stav-benega podjetnika Čedolinija, ki je bil pred kratkim umorjen blizu Vrhniko. Po svoji zunanosti je Rogovič jako podoben morilcu kočijažev v Trstu in na Opčinah. Oddali ga bodo deželnemu sodišču v Ljubljano.

— Roparski napad. — Dne 20. t. m. je vozil 23 letni Anton Žiberna s konjem iz Divače neke ženske v Ko-čišče. Na potu domov ga je ustavil neki nepoznani človek ter zahteval, naj ga Žiberna pelje. Ta pa ni hotel vzeti ne-znanca na voz ter pognal konja. Nepo-znanec je pa dal za njim 6 strelav iz samokresa, ne da bi ga bil — na srečo — zadel.

— Železnica Postojna - Štanjel. — Med Postojno in Razdrtem bo štacija Gorice. Pri Razdrtem, kjer bo seveda tudi štacija, bo približno 1400 metrov dolg predor proti Senožečam. Senožeče dobe v bližini farne cerkve štacijo. Iz Senožeč bo tekla proga proti Gaberku, kjer bo tudi manjši predor. Blizu cesar-ske hiše bo postajališče Dolenjavas. Po-tem bo tekla bodoča proga po senodol-ski gmajni proti Štanjelu.

— Stavka težakov v Trstu je končana. Težaki so dobili pobiljška 20 vin. na dan in delo na dan se zmanjša za pol ure. V četrtek so bile velike de-monstracije po Trstu, posebno pred „Nerodnim Domom“. Demonstriralo je 1500 oseb. Policija na konjih in orož-ništvo je moralo poseči vmes. Nekateri slovenski delavci, ki so se hoteli vme-šavati, so morali bežati.

— Boj med slovenskimi in laškimi delavci v Trstu. Slovenski delavci pri „Lloyd“ so 23. t. m. hoteli iti na delo,

a laški delavci so jih napadli. Razvil se je boj. Policija je prihitela posredovat. V boju je policijski inspektor Bučar težko ranjen.

— Opozarjamo na današnjo pri-logo z vabilom na naročbo „Kmetovalca“.

— Kopnik na Dunaju. — Skraj-no predrzno tatvino, ki popolnoma spo-minja na kopniško afero, je izvršil v du-najskem arzenalu neki zlikovec. V soboto opoldne se je pripeljal neki poročnik računovodja pred arzenal. Plačal je voz in šel nato v arzenal. V arzenalu je zahteval od službujočega podčastnika ključe k blagajniški sobi, v kateri so blagajne vseh onih polkov, ki so sedaj v arzenalu. Poročnik je jako samozavestno nastopal in je bil oblečen popolnoma po predpisih. Nikomur se ni zdel sumljiv. Poročnik je, kakor že omenjeno, zahteval ključe k blagajniški sobi in izjavil, da mora revidirati blagajno 42. artilerijskega polka in o reviziji poročati divizijskemu poveljni-ku. Poročniku je službujoči častnik brez pomisleka dal ključe. Zahteval je spise, da mu „kolega“ potrdi sprejem, kar je „kolega“ z veseljem storil. Poročnik je nato odprl blagajniško sobo — odpreti je moral pet vrat in ko je bil v sobi, sobo — od znotraj zaprl. Sedaj je po-ročnik pričel z dlet in drugim vlomilnim orožjem vlamljati v blagajno 42. artil-e-rijskega polka. Vlom se mu je krasno posrečil. Vzel je iz blagajne 27 780 K in dve hranilni knjižici, na katerih je bilo vloženih 1978 K 76 h in 49 K. Ko je vse dobro shranil po žepih, je pustil oro-dje ležati na tleh ter je blagajniško sobo pravilno zaprl in — izginil iz arzenala. Straže so mu salutirale...

Kmalu nato je prišla v arzenal prava komisija, ki je zahtevala od služ-bujočega častnika ključe od blagajniške sobe, da vzame nekaj denarja za neki drugi polk. Sužbujoči častnik je izjavil komisiji, da mora itak v sobi biti že neka druga komisija, ker ključe še ni dobil nazaj. Komisija je šla k blagajniški sobi, ki je bila — pa zaprta. Ključe ni bilo nikjer. Stvar je postajala sumljiva; poiskali so ključavničarja, ki je mo-ral odpreti vseh pet vrat, nakar so šele zapazili, kakemu predrznemu sleparju so naseli 3000 K, ki so bile v blagajni v neki šatulji, je vlomilec prezrl. Iz ar-zenala je bila vlomilčeva prva pot v hranilnico, kjer je na ukradeni hranil-nični knjižici, brez vsake ovire dvignil 1940 K in vin.

Policija je po opisih vlomilčeve osebe kmalu dognala, da je vlomilec bivši provijantki častniksi namesnik žid Leopold Goldschmidt, katerega zasle-duje artiljerijski polk št. 6 radi pone-verjenja eraričnega denarja v znesku nad 4000 K. Goldschmidt je meseca septembra tega leta od svojega polka, ki je tudi nastanjen v arzenalu, dezer-tiral in vzel seboj 4000 K eraričnega denarja. Meseca oktobra je bil že brez sredstev in so ga v Nemčiji v Mannhai-mu obsodili kot vagabunda na štiri dni zapora. Policijo posebno zanima, kje je Goldschmidt dobil pravilno častniško uniformo.

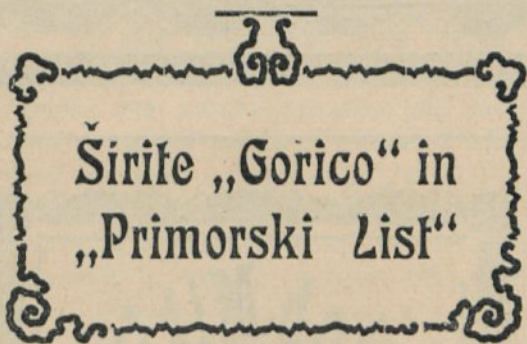
Škandal je velik. Nemški kopniški aferi se vedno pridružuje avstrijska kop-niška afero. Kopniški meščani se danes gotovo manejo roke — to kar se je zgodilo v krotot celemu svetu njihovim špaburgarskim magistratovcem, se je zgodilo pri avstrijskem artiljerijskem polku, ki kakor znano, slove kot cvet avstrijske armade.

V kopniški aferi torej Avstrija prav nič ne zaostaja za Nemčijo, da — pre-kosila jo je celo!

x Mačke in psi na londonskem dvoru. — Dočim ima kralj Edva d nad 50 psov, ima kraljica ravno toliko mačk, a le 5—6 med njimi uživa posebno kra-ljično naklonjenost. Za mačke sta nastavljena dva posebna služabnika, ki morata skrbeti mačkam za hrano in dvakratno toaleto na dan. Kraljica, ki je izvrstna diletantinja v fotografiranju, je fotografi-rala svoje mačke v raznih pozah, a tudi sloveči živalski slikar Wain je moral že večkrat slikati najlepše njene mačke. Ako katera mačka zboli, zdravi jo dvorni ži-vinozdravnik. Najljubša je kraljici angor-ska mačka Sandy, ki se sme sprehajati po vseh dvorinah ter presti celo na kra-ljevi pisalni mizi.

x Spomini na kralja Oskarja. — O pokojnem švedskem kralju Oskarju II. pripovedujejo mnogo mičnih anekdot. Francoski botanik Gaston Bonnier je po-toval v znanstvene namene po Švedskem. Nekega dne je botaniziral blizu Stokhol-ma. Pri tem je naletel na drugega uče-njaka, ki je tudi marljivo iskal in zbiral rastline, dočim je njegova žena jezila na malem osličku. Med obema učenja-koma se je brž razvil živahen razgovor

o stroki, ki sta oba živela za njo. Ko je prišel čas kosila, je vprašal Bonnier to-variša, kje bi bila v bližini dobra gostil-na. Obedujete vendar z menoj in mojo ženo, ga je tujec ljubezljivo povabil. Bon-nier je ponudbo sprejel in odpravil so se na pot v Stokholm. Med razgovorom Francoz niti opazil ni, da so prišli pred kraljevi grad kjer so tujca in ženo po-zdravljali z globokimi pokloni. Bonnier je ves zmeden obstal, a tovariš ga je spodbudil s prijaznim nasmehom: „Le hodite z nama! Kaj morem za to, da sem švedski kralj“. — Nekoč se je kralj vr-nil z lova v svoj lovski gradič Uriks-dal. Pred ograjo sta čakala dva angleška tu-rista. Kralj ju je spustil v grad in takoj se je pričel živahen razgovor z „vodni-ko“. Angleža sta povedala, da imata priporočilo na kralja, ker bi si rada ogle-dala grad. Kralj ni niti trenil z očmi, temuč je turista vodil po vseh dvorinah ter jim razkazoval in razlagal. Na koncu ogledovanja je začel en Anglež iskati po denarnici napitnino, dočim je drugi vprašal: „Grad vam je res izborno znan; ali imate dobro službo v njem?“ — „O, hvala, ni ravno slaba“, je odgovoril skrom-no kralj, „sem takorekoč lastnik gradu“.

Književnost - umetnost.

* Malo življenje. Povest. Spisal dr. Fr. Detela. — „Ljudska knjižnica“ 4. zvezek. — 1 K; vezano 1 K 90 vin. — Založila „Katoliška Bukvarna“ v Ljubljani. — To je povest za naše ljudi. Vsakdo naj bi to knjigo prečital z velikim zanimanjem. Priprosti čitatelj bo očaran po zanimivih dogodkih, ki nam jih opisuje povest, poznavatelj leposlovja bo študiral krasno začrtane značaje, za-nimive zapletke v povesti, občudoval bo lep, domač izbran jezik. Delo je premiš-ljeno, prebavljeno, dozorelo. Pri tej po-vesti te obvlada radovedna napetost takoj pri prvih straneh in ti ostane, dok-ler nisi knjigo prečital do konca. Pisa-telj pripoveduje tako priprosto, tako po-domače, vendar pa je v povesti polno zapletljivosti; vsako poglavje nudi ti nekaj novega, nepričakanega. Značaji, ki jih srečujemo v tej povesti, so pravi tipi, vzeti iz ljudske duše. Res, prav taki so, prav tako se vedejo, govorijo, modrujejo, kakor jih opazuješ po krajih, kamor se še ni vgnjezdilo novodobno dolgočasno kozmopolitično življenje. Jarji, vojaški uhajajo, pošteni, nadarjeni mladeniči, ob-njegovi strani Rozalka iz Strme peči, pravo slovensko dekle z vsemi vrlinami in slabostmi, bahavi Štefan, stisnjeni, škodoželjni Rožanec, modrujoči Ožbe, kričavi Premec itd. vsi stoje pred čita-teljem kakor živi. — Krasno zveni bla-goglasen domač jezik po vsej povesti. Prav oddahne se, ko dobiš vendar še knjigo v roke, ki ne dela sile naši do-mači govorici. To stran treba pri „Ljud-ski knjižnici“ posebe poudarjati. Kdor kupi to knjigo, zadovoljen jo bo prečital in vesel jo shrani v svojo knjižnico. Knjigi ni treba nobene reklame, nobe-nega priporočila, ker se priporoča sama! — Hvaležni smo dr. Deteli, da je to povest nanovo priredil in izdal v „Ljud-ski knjižnici“, po kateri se lahko razširi med narod ter mu nudi zdravega, za-bavnega in blažilnega berila.

* Za božična in novoletna da-rila najprimernejše knjige, leposlovne, umetniške in druge vsebine, ima v za-logi „Katoliška Bukvarna“ v Ljubljani. Zaloga je tako izbrana in mnogovrstna, da bo ustrezno vsem potrebam, tudi za mladino je preskrbljeno v vsakem oziru. Poleg knjig imamo veliko zbirbo umet-niških slik o okvirjem in brez okvirja; slike so deloma razstavljene v velikem prodajalniškem in pisarniškem lokalu poleg stolne cerkve. Ogleda si jih lahko brez obveznosti; na zahtevo se razkažejo tudi slike, hranjene v skladišču „Kato-liške Bukvarne“ v Ljubljani.

* Dvojne litanije (na čast presv. Srcu Jezusovemu in lavretanske) izpod peresa našega Nestorja med skladatelji — gosp. prof. Foersterja, so ravno-kar izšle v 3. natisu. Ni mi treba izgu-bljati besedi o vrednosti teh — sicer priprostitih, pa umetniško zamišljenih skladeb — saj že 3. natis sam dovolj

govori, da sta se skladbi priljubili. Le na lepo gradacijo v harmoniji in napevu, pa tudi v besedilu, zlasti pri litanijah presv. Srca Jezusovega naj opozorim. — Besedilo je popravljeno po cerkvenem molitveniku. Cena posameznemu izvodu znaša 40 vinarjev. Založila „Katoliška Bukvarna“ v Ljubljani. Fr. Kimovec.

* Kritična razprava o lurskih dogodkih. Spisal dr. Jarij Bartin, vse-učiliški profesor v Parizu. Tretji del te imenitne knjige je ravnokar izšel v slo-venskem prevodu. V tem delu opisuje pisatelj popolnoma kritično nekaj ozdrav-ljenj. Prav toplo priporočamo to knjigo vsem, ki se zanimajo za lurske čudeže. Stane 2 K. in se dobiva v „Katoliški bukvarni“ v Ljubljani.

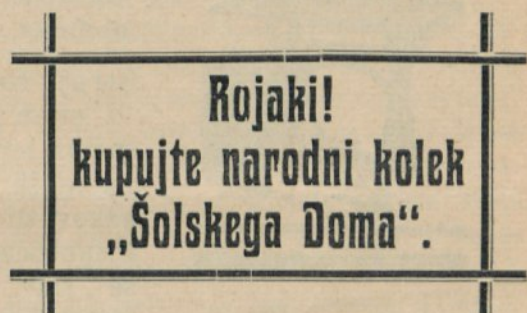
* Leposlovna knjižica V. zvezek. Kobzar. Izbrane pesmi Tarasa Šev-čenka z zgodovinskimi pregledom Ukra-jine in pesnikovim življenjepisom. Prevel Jos. Abram. Založila „Katoliška bukvarna“ v Ljubljani. Stane 3 K. 60 v, po pošti 12 vin. več.

Če pere kaka gospodinja s Schicht-ovim jelenovim milom in če poleg nje pere kaka druga gospodinja s kakim dru-gim navadnim milom, končala bo prva prej prati kakor druga, ker se Schicht-ovo milo veliko prej razpusti, nego pa navadno milo. Drugače bode pa s peri-lom, ki se pere z navadnim milom ali pa z onim, ki se pere s Schichtovim mi-lom. Prav gotovo bode perilo, ki se pere z navadnim milom v enem letu vni-čeno, dočim se perilo, prano z lahko razpu-stljivim Schichtovim milom glede barve in sploh v vsakem obziru dolgo časa ohrani v dobrem stanu.

Loterijske številke.

21. decembra.

Trst 15 39 63 4 40
Linc 18 11 70 71 83

Krojaški mojster VID ROJIC

V Gorici, pod Kostanjevico št. 10,
se toplo priporoča posebno častiti duhovščini v mestu in na deželi za obila naročila. Posebno se priporoča za izdelovanje talarjev.

Peter Lukman

krojaški mojster

v Gorici — ulica sv. Antona 1 — v Gorici
naznanja, da ima dobro urejeno krojačnico, ter se sl. občinstvu v mestu in na deželi priporoča za mnogobrojna naročila.

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste Majdičevega mlina.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici
Gospodarska ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slav-nemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cej-lon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatin-sko. Petroleje v zaboji. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljiveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdiče-vega mlina iz Kranja in iz Joch-maenn-oveg v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

ZAHVALA.

Za izkazana srčna sočutja, ki so nam došla od naših preljubih sorodnikov in znancev o priliki smrti in nenadomestne izgube našega nad vse ljubljene in nepozabnega soproga oziroma očeta

VILHELMA HERMANN-A,

c. kr. nadkomisarja vojne mornarice I. razreda v pok., častnega člana veteranskega društva v Kanalu, lastnika vojne kolajne, spominske kolajne iz l. 1864., spominske jubilejne kolajne, častne kolajne za 40-letno zvesto službovanje in papeževe kolajne,

dolžni smo iskreno zahvalo preč. duhovščini, častniškemu zboru kanalske posadke, posebno pa poveljniku-podpolkovniku preblagor. g. Hansu Hubl, slav. županstvu, sodnijskim in davkarskim gg. uradnikom, slav. kanalskemu veteranskemu društvu, čisl. pevskemu zboru za krasno petje in sploh vsem domačinom, prijateljem in zancem, ki so nepozabnega pokojnika spremili v naravnost ogromnem številu do kraja večnega počitka. Bog povrni!

Kanal, dné 16. decembra 1907.

DRUŽINA HERMANN.

Fani Drašček,

zaloga švalnih strojev.

Gorica, Stolna ulica hi. št. 2.

Prodaja stroje tudi na tedenske ali mesečne oboroke.

Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec

v Podgori, na voglu novega železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.

Na šepastem konju, se ne more jelena doteči!

Schichtovo milo je pravo, ako ima ime „Schicht“.

Ravno tako se ne more izpodriniti z nečistim, slabim milom

Schicht-ovo milo,

kajti vsaka previdna gospodinja ve, da nečisto milo perilo pokvari,

Schicht-ovo milo,

pa perilo prav nič ne razje, ker je popolnoma in zajamčeno čisto.

Za čistost se jamči z 25.000 K.

Schichtovo milo je pravo, ako ima ime „Schicht“.

OGLAS.

Pod jako ugodnimi pogoji se proda oziroma odda v najem v Vrhovlji v Brdih hiša in okrog nje nekaj zemljišča. — Ista leži tik skladovne ceste in na jako primernem kraju; sežidana je v gostilniške namene in se je v njej že vršila gostilniška obrt. Ker je vližu železn. postaje Plave je pripravna tudi za trgovino z lesom.

Nudi se lepa prilika kakemu mizarju. Podrobnosti se izvedo pri g. *Mihi Jančič*, Snežatno p. Kojsko.

Anton Ivanov Pešenko

Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plzenskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Meščanske« vovarne, in domačega steklenicah, kojega pristnost se jamc.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrsko države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba poš-te a in točna. M M M M M M

Ivan Bednařik

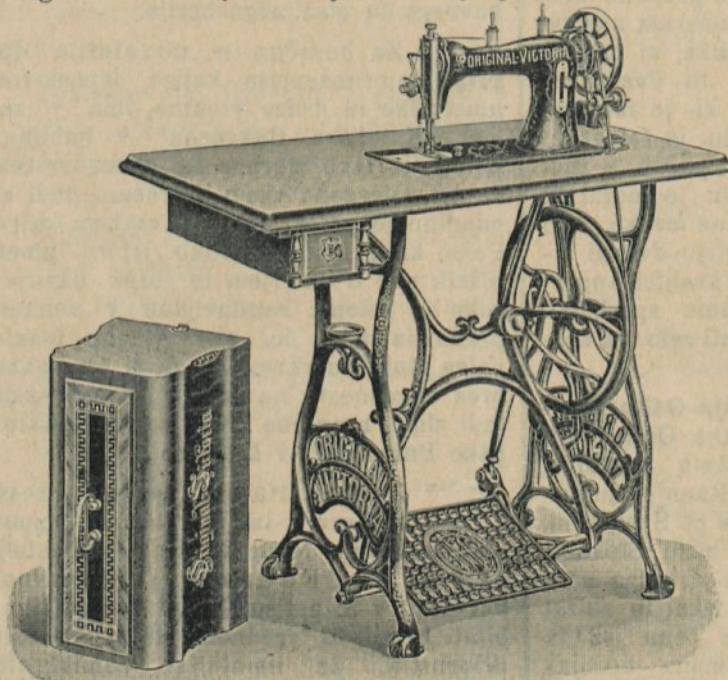
priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici
ulica Vetturini št. 9.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, da ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 15 letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi na domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnější za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrda stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri trdkí,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.